

Arrest

nr. 312 912 van 12 september 2024
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN DER BEKEN
Wolstraat 10
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IX^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KALIN *loco* D. VAN DER BEKEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 16 januari 2021 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 19 januari 2021 om internationale bescherming.

Op 28 juli 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nr. X van 20 maart 2023 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing.

Op 11 mei 2023 neemt de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nr. X van 15 december 2023 vernietigt de Raad deze beslissing.

Op 30 april 2024 neemt de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 2 mei 2024 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van origine Pashtoen te zijn, uw moeder is Tadzjiek. U bent geboren in Zarghoun Shahar, in het district Mohammad Agha van de provincie Logar in Afghanistan, waar u verbleef tot uw vertrek in de vierde maand van 1399 (wat overeenkomt met juni-juli 2020, nvdr) en waar u ook tot de negende klas naar school ging. Uw paternale oom, A. K. (...), werkte als ontminjer voor verschillende diensten. Omwille van dat werk kreeg hij problemen met de Taliban, die hem wilden rekruteren om voor hen te komen werken. Dat lieten ze hem een eerste keer weten toen uw oom als taxichauffeur werkte, ze hielden hem acht of negen maanden voor uw vertrek tegen. U werd zelf twee à drie maanden voor uw vertrek tegengehouden door de Taliban op weg naar school opdat ze naar uw oom konden vragen. U vertelde toen dat uw oom thuis was, waarop de Taliban met u mee naar huis kwam. U werd naar binnen gestuurd en hoewel uw oom effectief thuis was, vertelde u hen toch dat hij afwezig bleek te zijn. De Taliban gaf u daarop enkele oorvijsen en vertrok. Een andere keer kort daarna opende u de deur toen de Taliban aanklopte, maar ook toen ontkende u tegen de waarheid in dat uw oom thuis was. Twee dagen voor uw vertrek ging u samen met uw oom jullie boomgaard irrigeren, waar twee Talibanleden jullie ontdekten en in elkaar sloegen. Er ontstond echter een meningsverschil tussen beide Talibanleden over jullie lot: één van hen wilde jullie onmiddellijk doden, de andere stond erop eerst te overleggen met hun overste. Daarom lieten ze jullie vrij, in afwachting van een bevel van hogherhand, op voorwaarde dat u en uw oom zich zouden aanbieden aan de moskee de volgende dag. Jullie bleven die volgende dag echter thuis en vluchtten 's nachts naar de boomgaard van jullie dorpeling Wazir Agha. De volgende ochtend vertrokken jullie daarvandaan. U vluchtte via Pakistan, Iran, Turkije, Italië en Frankrijk naar België, waar u op 19 januari 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende. Ter ondersteuning van uw verzoek legde u uw taskara, de taskara van uw oom, een kopie van zijn paspoort, zijn rijbewijs, een foto van hem op zijn werk, twee badges van zijn werk, een aanbevelingsbrief van zijn werkgever, certificaten van zijn werkgever en het Afghaanse Nationale Leger, drie van zijn bankkaarten en een foto van een schoolrapport neer.

Het CGVS nam op 28 juli 2022 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze werd vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 20 maart 2023. In het kader van uw beroepsprocedure legde u bijkomend een attest neer over uw toegang tot het Athénée Royal La Roche-en-Ardenne.

Het CGVS nam op 11 mei 2023 opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze werd opnieuw vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 12 december 2023.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er ernstige twijfels bestaan over de door u opgegeven identiteit en de daaraan verbonden leeftijd. Het CGVS stelt immers vast dat u niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw leeftijd. Zo verklaarde u op het moment van uw verzoek om internationale bescherming op 19 januari 2021 15 jaar oud te zijn (geboren op 25 juli 2005). Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de daarvoor voorziene artikelen, werd u op 25 maart 2021 echter een leeftijd toegekend van tussen 18 en 19 jaar met een standaarddeviatie van 1 jaar, wat dus niet overeen komt met uw voorgehouden leeftijd. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dat dat is wat uw ouders u vertelden (CGVS p. 4-5), maar het valt te betwijfelen dat uw ouders zich op dergelijk flagrante wijze zouden vergissen over de leeftijd van hun kind. Ook uw schoolattest vermeldt dat u 7 jaar was in 2012, toen u de eerste klas startte, in tegenspraak met de bevindingen van de medische test. Er kan daarom ernstig getwijfeld worden aan de echtheid van dit attest. Het heeft er bijgevolg alle schijn van weg dat u de Belgische asielinstanties doelbewust probeert te misleiden door u gevoelig jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent, en dat u

hiervoor ook een taskara en attest voorlegde die niet correct uw leeftijd vermelden, in weerwil van de medewerkingsplicht. Uw bereidwilligheid om mogelijk valse documenten voor te leggen en om een dergelijke onwaarheid vol te houden in weerwil van medisch bewijs ondergraaft uw algemene geloofwaardigheid danig.

Daar u uw identiteit niet ontegensprekelijk kunt aantonen, kunt u ook niet aantonen dat de overige door u neergelegde documenten over u zouden handelen. Dit ondermijnt reeds ten eerste uw algemene geloofwaardigheid.

Wat betreft uw vrees voor vervolging, verklaart u in essentie dat u niet naar Afghanistan kan terugkeren omdat de Taliban u wil vervolgen omdat u tegen hen loog over de locatie van uw oom. U bent er evenwel niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u hierdoor een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren, om onderstaande redenen.

Ten eerste zijn de verklaringen die u aflegt tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op 5 mei 2022 tegenstrijdig aan de verklaringen die u eerder aflegde. Ten eerste verklaarde u zowel tijdens het invullen van uw Vragenlijst Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling (NBMV) op 19 januari 2020 als tijdens het invullen van uw Vragenlijst CGVS op 9 juni 2021 dat de Taliban niet enkel uw oom, maar ook u gedwongen wilde rekruteren. U vertelt tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS echter spontaan niets over uw rekrutering (CGVS p. 8—9) en ook op expliciete navraag verklaart u dat de Taliban u nooit iets anders vroeg dan de locatie van uw oom (CGVS p. 11; 14). Na confrontatie met deze tegenstrijdigheid ontkent u dat u ooit zei dat de Taliban u ook wilde rekruteren (CGVS p. 14). U verklaarde eerder echter dat er geen problemen waren tijdens het invullen van beide vragenlijst en dat u de tolk ook goed begreep toen u die invulde (CGVS p. 3). Bovendien sprak u tijdens het invullen van uw Vragenlijst NBMV zelfs over uw rekrutering als enige probleem, u vermeldde toen helemaal niets over de problemen van uw oom. Ten tweede vermeldde u voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS ook nooit iets over de aanval van de Taliban in de boomgaard. U verklaart na confrontatie dat u daar pas over wou vertellen tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS p. 14). Dit doet echter vermoeden dat u dit deel van uw relaas in overleg met uw oom opbouwde gedurende uw procedure. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder. Deze tegenstrijdigheden ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid en die van uw verklaringen in het bijzonder reeds danig.

Ten tweede weet u uw verklaringen over het gedrag van de Taliban niet aannemelijk te maken. Ten eerste weet u uw verklaringen over het gedrag van de Taliban in jullie boomgaard niet aannemelijk te maken. U verklaart namelijk dat de Taliban jullie in de boomgaard betrapte en in elkaar sloeg, maar jullie vervolgens liet gaan met de belofte dat jullie de volgende ochtend naar de moskee zouden komen (CGVS p. 8-9). Dit is echter volstrekt ongeloofwaardig: uit uw verklaringen blijkt dat de Taliban reeds maanden lang op zoek was naar uw oom om hem te kunnen arresteren en hem te dwingen voor hen te werken. Het is dan ook niet geloofwaardig dat ze hem op zijn woord zouden geloven dat hij de volgende dag naar de moskee zou komen, nadat hij hen maandenlang negeerde. Als verklaring geeft u aan dat de twee Talibanleden die jullie vonden wilden wachten op een bevel van hogerhand (CGVS p. 14), maar het is niet geloofwaardig dat de Taliban uw oom maandenlang zou zoeken zonder eerder een bevel van hogerhand te hebben ontvangen over wat ze met hem moesten doen als ze hem aantroffen. Na verdere confrontatie geeft u aan dat de Taliban dacht dat jullie niet zouden kunnen wegllopen en dat ze jullie 's nachts nog steeds thuis konden aanvallen (CGVS p. 14), maar u kan niet verklaren waarom ze daarmee zouden wachten als ze jullie op dat moment in hun macht hadden. Ten tweede weet u ook uw verklaringen over het gedrag van de Taliban voor de aanval in de boomgaard niet aannemelijk te maken. U verklaart namelijk dat de Taliban u ettelijke maanden voor uw vertrek aansprak en dat ze uw oom nog veel vroeger aanspraken voor het eerst (zie infra). Dan zouden ze u maandenlang met rust gelaten hebben tot ze uw oom en u aanvielen, twee dagen voor uw vertrek (CGVS p. 11). Het is echter niet geloofwaardig dat de Taliban hier maandenlang mee zou wachten en ondertussen niets zou ondernemen, zelfs geen dreigbrief zou sturen. Bovendien verklaart u dat de Taliban u beide keren dat ze u aanspraken volledig vertrouwde: ze vroegen u simpelweg waar uw oom was en u ontkende dat hij thuis was, hoewel dit wel het geval was. De Talibanleden betraden uw huis daarbij niet eens om even te checken of uw oom aanwezig was (CGVS p. 11). Dat leidt tot de conclusie dat ze blijkbaar niet erg intensief op zoek waren naar uw oom. Na confrontatie met die vaststelling verklaart u dat de Taliban uw huis niet betrad omdat er vrouwen aanwezig waren en omdat ze geen bevel hadden om binnen te gaan (CGVS p. 11). Als ze echter zelfs dat bevel niet hadden, versterkt dat de indruk dat ze uw oom niet intensief aan het zoeken waren. U weet ook uw verklaringen over het gedrag van de Taliban voor de aanval in de boomgaard dus niet aannemelijk te maken. Deze elementen samen leiden ertoe dat u het gedrag van de Taliban niet aannemelijk weet te maken, en dat uw verklaringen hieromtrent niet overeen komen met een intensieve zoektocht naar uw oom. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen en uw acute vrees verder.

Ten derde legt u tegenstrijdige verklaringen af over de chronologie van de gebeurtenissen. Ten eerste legt u tegenstrijdige verklaringen af over het punt in zijn carrière waarop uw oom werd aangesproken door de Taliban.

Tijdens het invullen van uw Vragenlijst CGVS op 9 juni 2021 verklaarde u namelijk dat de Taliban uw oom vroeg om te stoppen met zijn werk als ontmijner om hen te vervoegen. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op 5 mei 2022 geeft u daarentegen aan dat de Taliban uw oom pas voor de eerste keer aansprak toen hij al werkte als taxichauffeur (CGVS p. 13). Op dat punt zou het dus onzinnig zijn om hem nog te vragen om zijn job te verlaten. U ontkent dat u dit op deze manier zei tijdens het invullen van de Vragenlijst CGVS, u verklaart dat u zei dat uw oom al gestopt was en dat ze hem nu vroegen om met hem samen te werken (CGVS p. 13). Dat komt echter niet overeen met de informatie uit de Vragenlijst CGVS, waarvan u eerder verklaarde dat het invulproces goed verliep (CGVS p. 3). Ten tweede legt u ook tegenstrijdige verklaringen af over de situering van de acties van de Taliban in de tijd. U verklaart namelijk dat de Taliban uw oom één keer aanhield toen hij als taxichauffeur werkte, acht of negen maanden voor uw vertrek (CGVS p. 12). Ook geeft u aan dat de Taliban u voor het eerst aanspraken onderweg naar school, twee of drie maanden voor uw vertrek (CGVS p. 10-11). Dat is in de enerzijds tegenstrijdig met uw eigen uitspraak even later tijdens uw persoonlijk onderhoud, dat de Taliban u voor het eerst vijf of zes maanden voor uw vertrek aansprak (CGVS p. 13), een significant verschil. Anderzijds is dat ook tegenstrijdig met de uitspraken van uw oom K. (...), die tijdens zijn persoonlijk onderhoud op 5 mei 2022 verklaarde dat de Taliban u reeds één of twee weken na zijn eerste aanvaring met hen aanhield (NPO K. (...) p. 17). Dat komt niet overeen met uw verklaring dat hier ettelijke maanden tussenzaten. Deze tegenstrijdige verklaringen over het tijdsverloop en de chronologie van de gebeurtenissen die u beschrijft ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder.

Ten vierde legt u ook verklaringen af die tegenstrijdig zijn aan de verklaringen van uw oom over wie de Taliban aansprak. U verklaart namelijk dat de Taliban enkel één keer uw oom en twee keer uzelf aansprak voor de aanval in de boomgaard (CGVS p. 12). U bevestigt op expliciete navraag dat de Taliban dit nooit aan anderen vroeg, ook niet aan kinderen in de buurt of andere familieleden (CGVS p. 13). Uw oom K. (...) verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud echter wel dat de Taliban andere kinderen aansprak over zijn locatie (NPO K. (...) p. 18). Deze tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder.

Ten slotte is het maar weinig aannemelijk dat u uw vertrek uit Afghanistan op dergelijke zeer korte tijd kon organiseren. Het is maar erg weinig waarschijnlijk dat u en uw familieleden er op minder dan twee dagen (CGVS p. 9) in zouden slagen een smokkelaar te vinden, de nodige fondsen te verzamelen en de praktische voorbereiding van jullie vertrek te regelen.

Het CGVS merkt hier nog op dat ten aanzien van uw familieleden, meer specifiek uw oom A. K. (...), eventueel een andere beslissing kan zijn genomen. Immers beoordeelt het CGVS elk dossier naar de dan geldende richtlijnen die kunnen verschillen naar gelang het profiel van verzoekers, ook tussen verzoekers die familieleden zijn. Het CGVS twijfelt niet dat u familie bent. Het CGVS benadrukt echter dat het profiel van uw oom niet hetzelfde profiel is als u, zoals blijkt uit uw verklaringen. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 https://euaa.europa.eu/publications/country_guidance/afghanistan-january-2023) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Het CGVS betwist niet dat uw oom een bepaald profiel heeft. Maar het volstaat niet om familie (in casu: een neef) te zijn van personen met een politiek profiel om zelf een risicoprofiel aan te tonen. Het CGVS wijst op de ongeloofwaardige verklaringen over de concrete vluchtaanleiding en uw asielrelaas zoals hierboven beschreven. Wanneer het CGVS het profiel van uw oom aanvaardt betekent dat niet dat het CGVS ook automatisch geloof hecht aan al uw verklaringen. Uw verklaringen over de problemen die u zou ondervinden omwille van het profiel van uw oom zijn bovendien niet alleen niet geloofwaardig, bovendien zijn zij ook tegenstrijdig aan de verklaringen van uw oom. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF (in casu: als ontmijner voor verschillende diensten) is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. Dit wordt bevestigd door uw verklaringen over de situatie van uw overige gezinsleden, die nooit werden aangesproken door de Taliban (CGVS p. 12), die ook nooit uw huis betrad (CGVS p. 11), hoewel uw volledige verdere familie zich nog in Afghanistan bevindt op dezelfde plek waar u vroeger woonde (CGVS p. 5-7). Er kan hoe dan ook geen geloof kan worden gehecht aan het door u en uw ooms gemeenschappelijk asielrelaas. Het lijkt er op dat u en uw oom een relaas hebben gekoppeld aan het profiel van uw oom om u ook (onterecht) in het asielrelaas te betrekken en op die manier een status, niet alleen voor uw oom, maar ook voor u te versieren. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving, noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties immers om op hun beurt een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van begunstigen van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze personen. Nergens uit uw of uw ooms verklaringen blijkt dat u louter

omwille van of ten gevolge van de persoonsgebonden asielmotieven van uw oom dan wel omwille van uw familieband met hem een vrees voor vervolging dient te koesteren.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitzwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian

developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het

Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de

provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Zo moet worden vastgesteld dat u tot zestienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt u tot de negende klas naar school te zijn geweest in Afghanistan (CGVS p. 7) en maandelijks contact te hebben met uw familie in Afghanistan, die nog steeds op dezelfde plaats woont (CGVS p. 3-7). U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat (CGVS p.3), dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals

vormgegeven door de taliban. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van 3 jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uw advocaat haalt in een aanvullende nota voor de RvV aan dat u naar school gaat en Frans spreekt. Ter staving legt u daarbij een document neer dat aantoonst dat u in het derde jaar naar het Athénée Royal La Roche-en Ardenne mag gaan. U laat echter na in concreto aan te tonen dat u verwesterd bent. Waar u verwijst naar uw taalkennis en scholing moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde kan worden afgeleid. Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. De overige documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas zijn niet van die aard dat zij bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. De documenten van uw oom ondersteunen namelijk enkel de geloofwaardigheid van zijn identiteit en zijn werk, elementen die in deze beslissing niet bestreden worden. Documenten hebben hoe dan ook enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in onderhavig geval, ongeloofwaardig relaas te herstellen. Verder dient er ook nog te worden gewezen op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat allerhande documenten, wegens de hoge corruptiegraad in Afghanistan eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Afghaanse documenten hebben dan ook sowieso een zeer beperkte bewijswaarde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het motiveringsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Op 30 augustus 2024 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin zij refereert aan het rapport "COI Query

Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van EUAA van 4 november 2022, aan het rapport *"Afghanistan Security Situation"* van EUAA van augustus 2022, aan de *"Afghanistan Country Focus"* van EASO van januari 2022, aan de *"Afghanistan Country Focus"* van EUAA van december 2023, aan de *"Country Guidance: Afghanistan"* van EUAA van mei 2024, aan het rapport *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"* van EUAA van augustus 2022, aan het *"Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"* van EASO van augustus 2020, aan het rapport *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van EUAA van augustus 2022, aan het rapport *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"* van UNAMA van juni 2023, aan de COI Focus *"Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban"* van 14 december 2023 en aan het rapport *"COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van EUAA van 2 februari 2024.

2.2.3. Bij een op 14 augustus 2024 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet fotokopieën van dreigbrieven en van een klachtneerlegging (stuk 1) en fotokopieën van foto's van de actuele woonomstandigheden van zijn gezin (stuk 2).

2.2.4. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met een arbeidsovereenkomst (stuk 1), een schoolattest (stuk 2) en zeven steunverklaringen (stuk 3) neer.

2.3. Beoordeling

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Afghanistan, te hebben verlaten uit vrees voor de taliban die hem willen vervolgen omdat hij tegen hen gelogen heeft over de locatie van zijn oom die als ontmiijner heeft gewerkt. Omwille van dat werk zouden de taliban zijn oom hebben willen rekruteren om voor hen te werken. Verzoeker verklaart dat hij werd tegengehouden door taliban die hem naar zijn oom vroegen en dat hij hen toen vertelde dat zijn oom thuis was. Hierop zouden de taliban samen met hem naar zijn huis zijn gegaan, waarna hij naar binnen werd gestuurd en daarna aan de taliban verteld hebben dat zijn oom afwezig was, terwijl deze toch thuis was. De taliban zouden hem daarop enkele oortijgen hebben gegeven en daarna zijn vertrokken. Kort hierna zouden de taliban bij hem thuis hebben aangeklopt en zou verzoeker opnieuw gelogen hebben dat zijn oom niet thuis was. Twee dagen voor zijn vertrek zouden twee talibanleden verzoeker en zijn oom hebben ontdekt toen zij samen hun boomgaard aan het irrigeren waren. De talibanleden zouden hen in elkaar hebben geslagen en – in afwachting van een bevel van hogerhand – hebben besloten om hen vrij te laten, op voorwaarde dat zij zich de volgende dag zouden aanbieden aan de moskee. Verzoeker en zijn oom zouden de volgende dag echter thuis zijn gebleven en 's nachts naar de boomgaard van een dorpeling zijn gevlucht. De volgende ochtend zouden zij vandaar naar België zijn gevlucht, waar verzoeker huidig verzoek om internationale bescherming indiende.

Op 28 juli 2022 besliste de commissaris-generaal ten aanzien van verzoeker tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nr. 286 292 van 20 maart 2023 vernietigde de Raad deze beslissing om de volgende redenen:

"4. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat verzoekers asielrelaas verbonden is aan de problemen van zijn oom, A.K..

In deze wordt de familiale band tussen verzoeker en zijn oom A.K. op het eerste zicht niet betwist. Tevens wordt vastgesteld dat verzoeker documenten bijbrengt die de identiteit en het werk van verzoekers oom ondersteunen (de taskara van zijn oom, een kopie van zijn paspoort, zijn rijbewijs, een foto van hem op zijn werk, twee badges van zijn werk, een aanbevelingsbrief van zijn werkgever, certificaten van zijn werkgever en het Afghaanse Nationale Leger en drie van zijn bankkaarten).

Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met onder meer "een kopie van de beslissing van het CGVS tot toekenning van asiel aan de heer A.K.."

De Raad neemt thans kennis van de erkenning als vluchteling van verzoekers oom A.K., doch is in de onmogelijkheid om na te gaan wat de grondslag is, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van deze erkenningsbeslissing. De Raad is evenmin in de mogelijkheid om het mogelijk verband of de implicaties in te schatten tussen de erkenning van verzoekers oom en verzoekers persoonlijke situatie.

5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd."

Na dit arrest nam de adjunct-commissaris op 11 mei 2023 opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest met nr. 298 804 van 15 december 2023 vernietigde de Raad ook deze beslissing omdat uit de motieven ervan niet bleek wat de precieze grondslag is, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van de erkenningsbeslissing van

verzoekers oom en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) dus ook na het vellen van het arrest met nr. 286 292 van 20 maart 2023 van de Raad nog steeds geen duidelijkheid verschaft over de precieze grondslag van de erkenningsbeslissing van verzoekers oom.

Verzoeker vestigt in het voorliggende verzoekschrift de aandacht op de inhoud van dit tweede vernietigingsarrest. Hij wijst er op dat de Raad vaststelde dat nergens uit het administratief dossier bleek wat de grondslag is van de erkenning als vluchteling van zijn oom en dat de Raad om die reden naliet de implicaties van deze erkenningsbeslissing in te schatten op zijn persoonlijke situatie.

Na dit tweede vernietigingsarrest motiveert de adjunct-commissaris in de thans bestreden beslissing als volgt over de erkenning van verzoekers oom als vluchteling:

“Het CGVS merkt hier nog op dat ten aanzien van uw familieleden, meer specifiek uw oom A. K. (...), eventueel een andere beslissing kan zijn genomen. Immers beoordeelt het CGVS elk dossier naar de dan geldende richtlijnen die kunnen verschillen naar gelang het profiel van verzoekers, ook tussen verzoekers die familieleden zijn. Het CGVS twijfelt niet dat u familie bent. Het CGVS benadrukt echter dat het profiel van uw oom niet hetzelfde profiel is als u, zoals blijkt uit uw verklaringen. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 https://euaa.europa.eu/publications/country_guidance/afghanistan-january-2023) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Het CGVS betwist niet dat uw oom een bepaald profiel heeft. Maar het volstaat niet om familie (in casu: een neef) te zijn van personen met een politiek profiel om zelf een risicoprofiel aan te tonen. Het CGVS wijst op de ongeloofwaardige verklaringen over de concrete vluchtaanleiding en uw asielrelaas zoals hierboven beschreven. Wanneer het CGVS het profiel van uw oom aanvaardt betekent dat niet dat het CGVS ook automatisch geloof hecht aan al uw verklaringen. Uw verklaringen over de problemen die u zou ondervinden omwille van het profiel van uw oom zijn bovendien niet alleen niet geloofwaardig, bovendien zijn zij ook tegenstrijdig aan de verklaringen van uw oom. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF (in casu: als ontmijner voor verschillende diensten) is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. Dit wordt bevestigd door uw verklaringen over de situatie van uw overige gezinsleden, die nooit werden aangesproken door de Taliban (CGVS p. 12), die ook nooit uw huis betrad (CGVS p. 11), hoewel uw volledige verdere familie zich nog in Afghanistan bevindt op dezelfde plek waar u vroeger woonde (CGVS p. 5-7). Er kan hoe dan ook geen geloof kan worden gehecht aan het door u en uw ooms gemeenschappelijk asielrelaas. Het lijkt er op dat u en uw oom een relaas hebben gekoppeld aan het profiel van uw oom om u ook (onterecht) in het asielrelaas te betrekken en op die manier een status, niet alleen voor uw oom, maar ook voor u te versieren. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving, noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties immers om op hun beurt een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van begunstigen van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze personen. Nergens uit uw of uw ooms verklaringen blijkt dat u louter omwille van of ten gevolge van de persoonsgebonden asielmotieven van uw oom dan wel omwille van uw familieband met hem een vrees voor vervolging dient te koesteren.”

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat de eerste vier overwegingen identiek zijn aan deze in de vernietigde beslissing van 15 mei 2023 en dat de aan de oorspronkelijke motivering toegevoegde vijfde overweging niets wezenlijks toevoegt “aan de vernietigingsmotieven”. Hij verwijst verder naar – en citeert uit – zijn verzoekschrift van 16 juni 2023 dat tot voormeld arrest met nr. 298 804 van 15 december 2023 van de Raad heeft geleid.

De Raad kan slechts vaststellen dat noch uit de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing, noch uit de overige motieven ervan blijkt wat de precieze grondslag is, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, van de erkenningsbeslissing van verzoekers oom. Ook na het vellen van de twee voormelde arresten verschaft het CGVS dus nog steeds geen duidelijkheid over de precieze grondslag van de erkenningsbeslissing van verzoekers oom.

Er dient dan ook te worden besloten dat de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing het gezag van gewijsde van het arrest met nr. X van 15 december 2023 van de Raad schendt. Hoewel in dit arrest werd gesteld dat de Raad nog steeds geen kennis heeft van de precieze grondslag van de erkenningsbeslissing van verzoekers oom en dat hij dus nog steeds niet in de mogelijkheid is om het mogelijk verband te onderzoeken tussen de erkenning van verzoekers oom en de persoonlijke situatie van verzoeker en dat de implicaties hiervan op de persoonlijke situatie van verzoeker nog steeds niet kunnen worden ingeschat, laat de adjunct-commissaris ook in de thans bestreden beslissing na om te specificeren wat de precieze grondslag

is van de erkenningsbeslissing van verzoekers oom. Bijgevolg heeft de Raad hiervan op heden nog steeds geen kennis en is hij dus nog steeds niet in de mogelijkheid om het mogelijk verband te onderzoeken tussen de erkenning van verzoekers oom en de persoonlijke situatie van verzoeker en kunnen de implicaties hiervan op de persoonlijke situatie van verzoeker nog steeds niet worden ingeschat.

Gelet op de miskennen van het gezag van gewijsde van voormeld arrest van de Raad vanwege verwerende partij kleeft aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld en dient de bestreden beslissing bijgevolg te worden vernietigd op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 april 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN